

1890-08-10

AFSENDER

Agnes Slott-Møller, Harald Slott-Møller

MODTAGER

Alice Hannover, Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Stenderup

Omtalte personer:

Alice Hannover

Harald Immanuel Hannover

Johan Rohde

Harald Slott-Møller

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Agnes Slott-Møller mener, at Hannovers bør favorisere hende frem for ægtemanden, som ikke er nogen flittig brevsriver. Han har planlagt et maleri på en zinkplade og vil gerne vide fra Hannovers bror, der er ingeniør, om oliefarverne kan bestå på zinken, og om almindeligt forgylderguld kan anvendes på den del af pladen, der ikke skal bemales. Det er værket "Dansk Landskab", der er i støbeskeen.

Hun omtaler med fortrydelse, at Alice Hannover planlægger ikke at være i København til vinter, men i stedet rejser alene til Italien. Hun beretter videre, at hun og Harald har uhyre travlt med deres malerier, og til sin ærgrelse må hun til sin research pleje omgang med "de modbydeligste Bondebøller". Hun mangler modeller, der vil posere i brynjer, så udstyret stilles op og stoppes ud med hø, så hun kan lave sine farvestudier, mens resten må males efter model i København: Historiemaleriet er slidsomt og utaknemmeligt, konkluderer hun.

Indlagt er et vrølembrev fra "Perme", som afsluttes med, at Harald Slott-Møller til sin kommende fødselsdag bliver foræret et par morgensko - ligesom Hannovers.

TRANSSKRIFTION

Stenderup 10de August

90.

Kjære Venner!

Hvis I nu ikke snart bestemme

Eder til at foretrække mig for

min Mand, saa er I da nogle

utaknemlige Uhyrer. – Jeg har nu

snart i mere end en Maaned

næsten daglig opfordret ham til at

skrive til Eder, han siger "ja, ja,

jeg skal nok" – men det bliver

alligevel aldrig til noget, han har

saa travlt, saa skal han ud at

male og saa skal han ud og

pipse Pigerne eller hvad det nu

er han render og tager sig for; forleden fik

[2]

han begyndt paa et Brev, men

brød af, fordi han mente I af det

maatte faa Indtryk af, han var

Idiot. – Han siger, han ved ikke
hvad han skal skrive, og saa har
han endda et ganske bestemt
Spørgsmaal han skal have gjort
Hannover og gjerne vil have Svar
paa snart. – Det er om H. vil
spørge sin Broder, der er Polytekniker,¹
om der er nogen Fare f.. for Farvernes
Bevarelse forbunden med at male
med almindelige Oliefarver paa en
Plade af Zink. – Han (Slott-Møller) laver nemlig
et dejligt Billede med en Hvedemark
paa,² hvor Hvedemarken skal gøres
saalunde, at han modellerer den i

[3]

Voks, lader den støbe i en Zinkplade
og maler paa Zinkpladen Baggrunden
og Himlen med Oliefarve, men lader
hele Marken forgylde. – Nu skulde
han tillige have at vide om Zink-
pladen kan forgyldes med almindeligt
Forgylde-Guld, om det vil kunne
holde? eller om den maa
forgylde ad galvanisk Vej? –
Har De forstaaet det? –

Vi længes forresten grumme meget
efter at høre fra Eder, min Moder
skrev, at Fruen havde talt med min
Søster og fortalt, at hun nu skulde
paa Landet og muligvis senere til
Italien her i Vinter. Det er dog gruelig
trist, hvis hun virkelig maa rejse,
nu havde vi saadan glædet os til

[4]

at have Eder i Ro i Reventlowsgade
i Vinter. Tænker De virkelig paa at
rejse alene hjem, lille Frue, det
synes jeg virkelig er Synd, men natur-
ligvis ser vi med Glæde, at De rejser,
naar vi saa faar Dem flink og rask

hjem næste Sommer, for det gør
os saa ondt om De skulde være saa
svag og daarlig længe og ikke rigtig
kunde færdes om som vi Andre. –
Fortæl os nu lidt om dette og
andet, hvad der ellers kan være
at melde. – Vi glæde os saameget
til at se Eder og tale med Eder om
Italien, hvor det er dejligt at
I ogsaa føle Eder saa glade og
begeistrede over det dejlige Land
og dets mageløse Kunst. – Skade

[5]

at vi ikke allerede kunde ses og
tale sammen her ved Grændsen. –
Hvornaar tænker Fruen at rejse,
hvis hun virkelig vil afsted. –
Om os er ikke stort at melde, vi
leve i en uhyre Travlhed, og
sætte med megen O Viljes anstrængelse
igennem at faa de forskellige
Billeder og Studier malte. – Navnlig
maa jeg finde mig i de rædsels-
fuldeste Ting for at faa fat
paa Heste. – Tænk, at jeg maa
smile og være venskabelig og
humoristisk overfor de modbydeligste
Bondebøller, vigtige, sejge, dumme

[6]

ækle Bønder som jeg snakker
landligt om Heste og Køer og Korn
og kedeligt Skidt og Møg og Mødding
med og drikker Kaffe, med b... –
altsammen for et Billedes Skyld,
som naar det er færdigt Ingen
gider se paa eller bryder sig
om uden jeg selv. – Til det samme
Billede maler jeg en Del Vaaben,
Brynjeklæder og sligt, men kan
ingen Modeller faa til at tage

det paa, saa jeg maa stoppe
Klæderne ud med Hø og saa
gøre Farvestudier deraf for siden
i Kbhn at tegne og male ordentlige
Menneskeformer i dem. –

[7]

Det er[sic] undrer mig slet ikke at
Pladsen som Historiemaler er
bleven ledig, da alt det der
findes af af Anstrængelser for at
skaffe blot det ydre Apparat
tilveje, er kun vil blive erlagt
af særlige Slide-Asner. – Vær nu
ikke bange for at V de mange Vanskeligheder
skal gøre, at Billedet bliver et
Optrin[?] i Familien Gliedermanns³
daglige Liv, enten skal I slippe
for at se det, eller ogsaa skal det blive
godt. – Det er sandt, gamle Rohde
er da vel ikke rejst til Italien,
for saa er han da bestemt bleven
fanget af Rom, og han er nemlig

[8]

sporløst forsvunden og selv Breve
synes ikke at kunne finde
ham. – Naa Lev nu vel og
skriv snart, husk endelig
Mandens Spørgsmaal (!) og vær
venligt hilsede fra Eders Venner
Slott-Møllers. –

[9]

Kære lille Frue!
Vi har bet Snurrelurrelej
om aa ta aa trolle Dem rasg
i fæm Minutter, hel rasg,
mæn hun ka egge mæn
hun ve snagge en Aften
ve Højen mæ sin Tap-
Tap-Ollemor der æ
saa døv om hun ka, de

ka hun nog. – Vi har
saa Travld, de æ Snurrelurrelej
der sodden javer mæ vos
vi renner aa maser hele

[10]

Davven aa Bolles ...
... Li Taarne gør saa aant
saa Bolle har faaen .. lig
Torne a sine Træsgo aa
jaj Perme faa min lille
øndie Hals skollen a
Solen, den æ saa røj Hæren
sier jæ liner et Sæveævle,
mæ gule og røje Kolører. –
Aldri faar jæ hær en
pæn Kjolle paa alti
i Møg-Tøj osse om Søndan

[11]

u ha saa mokbyli!
Jaj Perme har faaen en øndi
hvi Kjole a min A..[?]
men jaj maa egge faa den
paa for Bib og Dubbe di sir
jæ ska hjælbe Snurrelurrelej
aa male saa maa jæ
stigge a! – Fre'rik æ
rar, men kommer vest
en gang i Helveje!
Men de tujj tujer jæ faar

[12]

mæn mosge han slæpper!
Dæ æ Hærens Føsselsda
paa Sonda, dæn Søttende,⁴
vi gær ham æt Pa smaa
Maarens go for han søns
Hr Hanofers va saa fine
i Venter, saa bli han
løkkeli
Ærbødist
Perme.

¹ Harald Immanuel Hannover (1861-1937) var polytekniker og direktør for Statsprøveanstalten og Polyteknisk Lærestalt.

² Maleriet er "Dansk landskab", 1891. Olie og guldbronze på støbejernsplade i relief, 71 x 94,7 x 7,8 cm. Statens Museum for Kunst. Slott-Møller lavede en version af værket i olie og guld på gips, formentlig i året 1891, 43 x 72,5 cm. Den Hirschsprungske Samling.

³ Her må menes, at der ikke er risiko for, at motivet fremstår stift og opstillet, som var det malet direkte efter en Gliedermann - en leddelt trædukke i stor størrelse, som kunstnere siden renæssancen har benyttet i stedet for levende model.

⁴ Harald Slott-Møller er født 17. august 1864.

OMTALTE VÆRKER

Harald Slott-Møller: "Dansk landskab", 1891. Olie og guldbronzepå støbejernsplade i relief, 71 x 94,7 x 7,8 cm. Statens Museum for Kunst.

Stenderup 10. Marts
90.

Kære Venner!

Min Sam ikke snart bestemme
Eder is at forholde mig for
min Mand, som er I da næste
atklædning. Ulykke! - Jeg har nu
næst i mere end en måned
næsten daglig opfordret ham til at
skrive til Eder, han siger, ja, ja,
vi skal nok - men det bliver
alligevel aldrig til noget, han har
som travlt, men skal han ud at
male? men skal han ud i
køkken figuren eller hvad det nu
er han tager sig for; følelsen for

han begrundt for et Brev, men
trist af, fordi han mente Tagede
mangle for Indlæse af, han var
Idiot. - Han siger, han ved ikke
hvad han skal skrive, & nu kan
han endda et ganske betydeligt
Spørgsmål han skal have gjort
Hansens gamle vil han skal
for meget. - Det er en H. vil
gøre sin Brev, der er Betydning,
en der er nogen Tale for for Hansens
Bemærke forbeholden med at være
med almindelig Ophavsretten for en
Plade af Zink. - Han ^(Stille) ~~lader~~ nemlig
et dybt Billede med en Hvedemark
for den Hvedemarken skal give
skalinde, at han modellerer den.

Voks, loden den stôr i en Zinkplade
g malar paa Zinkpladen Baggrund
g Minken med Oliefarv, men lader
hule Marken fargylde. - Men skulde
kun tillige have at vide om Zink-
pladen kan fargylde med almindelig
Fargylde-guld, om det vil kunne
holdes? eller om den men
fargylde ad galvanisk Vej? -

Har de forstaaet det? —
V. Leuges Jurecten. Grunne meget
væge at høre fra Edn, omi Moden
skun, at Fruen havde slet med min
Søster g Julest, at hun nu skulde
fra Landet g muligvis senere til
Staden fra: Vinter. Det er dog ganske
trist, hvis hun virkelig nu rejser,
nu havde vi endelig glemt at til

at hun Edn: Ra: Revrullongede
i Vintu, Tænknu de virkelig þu at
repe alone þjeen lille Fene, du
sygn þu virkelig i Synd, men vater
þjui ser vi med glæde, at de rejn,
nu er en þu den flink & rask
þjui vælte Sornum, þu du si
er en ardt om de skulde vere en
stog & doortig lauge & ikke rijs
þunde fædes om som i lude.
Fædel er en lidt om dette &
andst, hvad du eller kan væ
at mulde. - Vi glæde er seameget
tu at se Edn & tale med Edn om
Halen, þu du er dygtig at
Japen jile Edn en glæde &
bejstunde om det dygtige hand
& det magløse Kæmt. - Skade

at is ikke allerede kunde ses
Tale rummen her ved Gæstebuden. -
Hvorin tænker Fuen at rejse,
hvis hun virkelig vil opstod.
Om is er ikke stors at rulle,
her i en utryk Troshed, &
sætt med mig. Viljens anden
gennem at for de forskellige
Billeder & Stunder maatte. - Men
men for finde mig: de vedde
fuldstændig ting for at for for
for Herte. Tænker at for men
omte & mere varikabelt &
humoristisk over de medbydelige
Bondetrollen, vægtige, sejle, deum.

ahle Bønder som is suakke
lundtist og Hule, Kær, Korn
s kedeligt Skidt, Møg, s Mødding
med s drinke Kaffe, ~~hæ~~^{nyd} -
allsaamen for et Billedes Skyld,
men naar det er færdigt i en
guden si paa eller bryde vi
som uden is selv. - Til det saamen
Billedet maler is en del Væben,
Brynjehjelm s skjold, men paa
nogen Meddell for til at tage
det paa, som is men stoppe
Kladderne ud med Hø s en
gør Færdstuden paa for siden
• Kbh at tegne s male ordentlige
Menneskeformer: dem. -

det er under mig, det ikke at
Pladsen som Historiemaleren
blever ledig, da alle det den
findes af ~~de~~ kunstværker for at
skaffe blot det ydre Apparat
hinge, og den vil blive erstet
af særlige Slide-bøger. - Ved en
ikke tænke der at I de mange Vandsky
skal gøre, at Billedet bliver et
Opret: Familien Gliedermann
dyrke hin, staten skal I slippe
for at se, eller gøre skal det blot
gøre. - Det er sandt, gamle Røde
er de vel ikke rigt til Staten,
for den er ham den bestemte Hens
fangst af Rom, og ham en nævnt

spørløs forsvunden & selv Bror
siger ikke at Bror er fundet
ham. - Men her er vel et
stort stort, husk ellers
Maudens Spørgsmål (!) & der
er vel et stort for Edens Ven

Stort-Atter.

Heri lilla Fru:
Vi ha bet Smuculur
om an ta an trolle den rary
i scen Mernter, hel rary,
men kun ka egge men
kun ve onage en Afur
vi Hojins ma sin iap-
teep - allernu du a
den dor om kun ka, de
ka kun nog. - Vi kan
ska træld, de a Smuculur
du soddur jarn me vas
vi renner sa manu helle

Davon an Bolle ~~byten~~
o li Taarne go Iha aant
Jon Bolle ha faen ~~li~~ lig
Torne a anie Trasgoaa
iaj Torne fa min lille
öndie Hals skollen a
Solen, du a om röj Heren
sin jee linen et Sævearle,
me gule y röje Kolören.
Addi faa va her en
han Kjölle faa atti
i Moj-Tøj osse en Sündan

u ha saa morkbyli!
Jas Parnen har faaet en vridi
hii Kjilde a vinn Alder
men Jas man esse faa den
hen for Bit & Lubbe di sin
sa ska hjelpe Snuurhant
aav male saa man se
stikke a! - Fre'rik a
rar, men komnu vert
en sang i Helveje!
men de ~~ty~~ tuzer se faa

meen snorze kon slappu!
De e Harms Färselsta
hva Sönda, deen söttende,
niger ham at fa snar
Maanedo for ham sois
Mr Hanafers va saa fin
: Venter, saa bli ham
lökkel!

Arbodist

Penn.